

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/94/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010124
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010124.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jozefa Mikluša, na verejnom zasadnutí dňa 20. decembra 2023, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného A. B. aj v trestnej veci pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 9. októbra 2023, sp. zn. 7T/9/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní A. B. a C. D. uznaní v bode 1) za vinných z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 06. 09. 2022 pri stredisku Novamed v Banskej Bystrici obvinený A. B. v prítomnosti E. F. oslovil v presne neurčenom čase osobu G. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom H. D. XX/XX, B. – B. E. s ponukou predaja 15 m³ palivového dreva s dodaním do jedného týždňa na adresu trvalého bydliska G. C., za ktoré mu odovzdal v ten deň v centre mesta Banská Bystrica sumu 350,00 Eur, pričom mu poskytol aj svoje telefónne číslo, následne ho telefonicky kontaktoval A. B. dňa 08.09.2022, kde sa znova stretol s A. B., E. F. a C. D. pri starej poliklinike pri Mestskom úrade v Banskej Bystrici, kde A. B. odovzdal sumu 900,00 Eur, o čom mu dali potvrdenie a kúpnu zmluvu na kúpu 10 m³ dreva, následne ho dňa 09.09.2022 znova telefonicky kontaktoval A. B. za účelom stretnutia v meste, kde A. B. odovzdal sumu 300,00 Eur na kúpu dreva a zabezpečenie dovozu, o čom mu dali potvrdenie o platbe, opätovne dňa 13.09.2022 sa znova G. C. stretol s A. B. a C. D., kde C. D. odovzdal sumu 250,00 Eur na zapožičanie vozidla o čom mu potvrdenie nedali, dňa 16.09.2022 po telefonickom kontakte A. B. sa stretol s A. B. a C. D., kde C. D. cestou popri železničnej stanici v Banskej Bystrici odovzdal sumu 400,00 Eur na kúpu dreva, ktoré mu napriek príslubu a vyplateným peniazom do dnešnej doby nedodali a od počiatku ani nemienili dodať, čím takto uviedli do omylu G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. D. XX/XX, B. – B. E. a spôsobili mu škodu najmenej vo výške 1 300,00 Eur.

Tým istým napadnutým rozsudkom bol zároveň obžalovaný A. B. v bode 2) uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10. 07. 2022 v čase okolo 16.00 h na hlavnej železničnej stanici v Banskej Bystrici na ul. 29. augusta vošiel za I. J., osobou zdravotne ťažko postihnutou s protézou pravého predkolenia, na pánske toalety, od ktorého žiadal finančnú pôžičku, pričom, ako chcel I. J. vyjsť z kabínky toalety, sa A. B. I. J. postavil do dverí kabínky toalety a žiadal od neho, aby mu požičal finančnú hotovosť, čo I. J.

odmietol, na čo A. B. využil bezbrannosť poškodeného a pravou rukou mu siahol do jeho ľavého vrecka krátkych nohavíc, z ktorého vytiahol zväzok bankoviek, občiansky preukaz s preukazom poistenca, ktoré doklady poškodenému vrátil, pričom finančnú hotovosť vo výške 55,00 Eur si ponechal, čomu sa poškodený vzhľadom na trvalú fyzickú chorobu, aktívne nebránil, čím uvedeným konaním A. B. spôsobil poškodenému I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bydliskom K. I. I., škodu krádežou vo výške 55,00 Eur, ktorého konania sa A. B. dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/47/2021 zo dňa 22.09.2021, právoplatným dňa 20.10.2021, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnástich) mesiacov s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 16 (šestnástich) mesiacov do 21.02.2023 a taktiež bol za taký čin právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/6/2022 zo dňa 15.03.2022, právoplatným dňa 15.03.2022.

Za to bol obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. D. XX/XX, B. – B. E., škodu vo výške 640 euro.

Obžalovaná C. D. bola odsúdená podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 46 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní dvadsiatich mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej bola určená skúšobná doba tridsať mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku jej bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. D. XX/XX, B. – B. E., škodu vo výške 50,00 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol poškodený A. G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. D. XX/XX, B. – B. E. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na samostatný civilný proces.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste podal obžalovaný A. B. cestou svojej obhajkyne písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20. októbra 2023 odvolanie a toto doplnil i svojím samostatným písomným odvolaním doručeným okresnému súdu toho istého dňa 20. októbra 2023. Z oboch podaní je zrejmé, že obžalovaný namieta výmeru uloženého trestu a domáha sa jeho aspoň symbolického zníženia cestou aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia podľa § 39 Tr. zák. Poukázal na to, že svoje konanie ľutuje, má kritický pohľad na vec, poškodeným sa ospravedlnil, spôsobenú škodu podľa svojich schopností sa snaží uhradiť a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodeného I. J. a opatrovníka A. L. C., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že považuje napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný.

Naproti tomu, obhajkyňa obžalovaného navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a navrhla, aby krajský súd rozhodol sám tak, že pri aplikácii § 39 Tr. zák. primerane zníži trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom. V podrobnostiach odkázala na argumentáciu v písomne podanom odvolaní. Zdôraznila, že má za to, že ide o prípad, kedy mimoriadne zníženie trestu je namieste, obžalovaný postupne uhradza ním spôsobenú škodu, má kritický pohľad k spáchanému skutku a tento ľutuje.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava návrhu svojej obhajkyne. Podotkol, že už je 15 mesiacov vo väzbe, ku skutku sa priznal a poškodeným spôsobenú škodu uhradza.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný A. B. ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému A. B., a to vo výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nebolo podané dôvodne.

Úvodom krajský súd konštatuje, že vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 28.03.2023, tento bol uznesením tunajšieho krajského súdu zo dňa 9. augusta 2023, sp. zn. 3To/47/2023 zrušený s pokynom odstrániť nesúlad skutkovej vety, právnej vety, právnej kvalifikácie skutku a výroku o treste, ktorý pokyn okresný súd náležitým spôsobom rešpektoval. Ďalej krajský súd konštatuje, že vo vzťahu k obžalovanej C. D. je napadnutý rozsudok právoplatný, nakoľko táto voči nemu odvolanie nepodala. Rovnako krajský súd konštatuje, že právoplatným je taktiež výrok o vine obžalovaného A. B., ktorým bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, nakoľko obžalovaný A. B. vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožnil s týmto výrokom okresného súdu, keď tento pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť. Okresný súd správne u obžalovaného A. B. vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne uhradza spôsobenú škodu a že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Naproti tomu, v jeho neprospech vyznela jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov.

Správne taktiež okresný súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. za dva trestné činy s aplikáciou asperačnej zásady, nakoľko obžalovaný svojimi skutkami spáchal dva trestné činy, z ktorých jeden je zločinom (prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák.). Správne nakoniec okresný súd ukladal trest, po zohľadnení absorpčnej zásady, teda v rámci trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým bol v tomto prípade zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák., za ktorý Trestný zákon stanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 roky. Prihliadnuc na okolnosti prípadu, ktorými sa okresný súd pri ukladaní trestu detailne zaoberal v napadnutom rozsudku na stranách 13 a 14, a na ktoré krajský súd v podrobnostiach odkazuje, nemožno konštatovať, žeby trest odňatia slobody uložený na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky bol nezákonný alebo neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného A. B., krajský súd považoval za potrebné na tieto reagovať. Nebolo možné ich však akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému rozhodnutiu vo výroku o treste. V rámci odvolacích námietok sa obžalovaný domáhal aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák. Uvedený inštitút je možné použiť len v prípade, ak to vyžadujú okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V prejednávanej veci však žiadna zo zákonom predpokladaných podmienok v zmysle § 39 Tr. zák. splnená nie je. Naopak, ako správne uviedol okresný súd, motívom oboch skutkov bol u obžalovaného finančný zisk, pričom poškodenými osobami boli osoby dôverčivé, vysokého veku, ba dokonca osoba zdravotne znevýhodnená. Uvedené skutočnosti potom neodôvodňujú použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.